

legealuidumnezeu.org

Apendice 7c: Marcu 10:11-12 și falsa egalitate în adulter

Această pagină face parte din seria despre unirile pe care Dumnezeu le acceptă și urmează această secvență:

1. [Apendice 7a: Fecioare, văduve și femei divorțate: unirile pe care Dumnezeu le acceptă](#)
2. [Apendice 7b: Certificatul de divorț — adevăruri și mituri](#)
3. [Apendice 7c: Marcu 10:11-12 și falsa egalitate în adulter](#) (Pagina curentă).
4. [Apendice 7d: Întrebări și răspunsuri — fecioare, văduve și femei divorțate](#)

Semnificația lui Marcu 10 în doctrina divorțului

Acest articol respinge interpretările greșite ale Marcu 10:11-12, care sugerează că Isus a învățat egalitatea dintre bărbați și femei în privința adulterului sau că femeile ar fi putut iniția divorțul în contextul iudaic.

ÎNTREBARE: Este Marcu 10:11-12 dovada că Isus a schimbat Legea lui Dumnezeu cu privire la divorț?

RĂSPUNS: Nu este dovadă — nici pe departe. Cel mai important argument împotriva ideii că în Marcu 10:11-12 Isus învață că (1) o femeie poate fi, de asemenea, victimă a adulterului și (2) că o femeie își poate divorța soțul este faptul că o asemenea înțelegere contrazice învățătura generală a Scripturii pe această temă.

Un principiu esențial al exegezei teologice este că nicio doctrină nu trebuie construită pe baza unui singur verset. Este necesar să fie luat în considerare întregul context biblic, inclusiv ceea ce spun celelalte cărți și autori inspirați. Acesta este un principiu fundamental pentru a păstra integritatea doctrinară a Scripturii și a preveni interpretările izolate sau distorsionate.

Cu alte cuvinte, aceste două înțelegeri greșite extrase din această frază din Marcu sunt mult prea serioase pentru a afirma că aici Isus a schimbat tot ce a învățat Dumnezeu pe acest subiect încă de la patriarhi.

Dacă într-adevăr ar fi fost o instrucțiune nouă a Mesiei, ea ar fi trebuit să apară și în alte locuri — și cu mai multă claritate — mai ales în Predica de pe Munte, unde tema divorțului a fost abordată. Am fi avut ceva de felul:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: un bărbat își poate lăsa soția și se poate căsători cu o altă fecioară sau văduvă. Dar Eu vă spun: dacă își lasă soția ca să se unească cu alta, comite adulter împotriva celei dintâi...”

Dar, evident, acest lucru nu există.

Exegeza lui Marcu 10:11-12

Marcu 10 este **puternic contextual**. Pasajul a fost scris într-o vreme în care divorțul se producea cu reguli minime și putea fi inițiat de ambele sexe — ceva foarte diferit de realitatea din zilele lui Moise sau Samuel. Gândiți-vă doar la motivul pentru care Ioan Botezătorul a fost întemnițat. **Aceasta era Palestina lui Irod**, nu cea a patriarhilor.

În această perioadă, evreii erau puternic influențați de obiceiurile societății greco-romane, inclusiv în chestiuni de căsătorie, aspect fizic, autoritate feminină etc.

Doctrina divorțului pentru orice motiv

Doctrina divorțului pentru orice motiv, predată de [rabinul Hillel](#), a fost rezultatul presiunii sociale exercitate asupra bărbaților evrei, care, așa cum este firesc naturii căzute a oamenilor, voiau să scape de soțiile lor pentru a se căsători cu altele mai atrăgătoare, mai tinere sau din familii mai bogate.

Această mentalitate, din nefericire, este vie și astăzi, **inclusiv în biserici**, unde bărbații își lasă soțiile pentru a se uni cu altele — **aproape întotdeauna și femei deja divorțate**.

Trei puncte lingvistice centrale

Pasajul din Marcu 10:11 conține trei cuvinte-cheie care ajută la clarificarea sensului real al textului:

και λεγει αυτοις Ος εαν απολυση την **γυναικα** αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται **επ'** **αυτήν**

γυναικα (gynaika)

γυναίκα este acuzativul singular al lui γυνή, un termen care, în contexte maritale ca Marcu 10:11, se referă în mod specific la o femeie căsătorită — nu la o femeie în sens general. Aceasta arată că răspunsul lui Isus este centrat pe încălcarea legământului căsătoriei, nu pe **noi legături legitime cu văduve sau fecioare**.

ἐπί (epí)

ἐπί este o prepoziție care în mod obișnuit înseamnă „pe”, „deasupra”, „peste”, „înăuntrul”. Deși unele traduceri aleg „împotriva” în acest verset, acesta nu este cel mai comun nuanț al lui ἐπί — mai ales în lumina contextului lingvistic și teologic.

În cea mai folosită Biblie din lume, NIV (*New International Version*), de pildă, din cele 832 de apariții ale lui ἐπί, doar 35 sunt traduse prin „împotriva”; în rest, ideea exprimată este „pe”, „deasupra”, „înăuntru”, „cu”.

αὐτήν (autēn)

αὐτήν este forma de acuzativ singular, feminin, a pronumelui αὐτός. În gramatica greacă biblică (koiné) a Marcu 10:11, cuvântul „αὐτήν” (autēn — „pe ea”) nu specifică la care femeie se referă Isus.

Ambiguitatea gramaticală apare pentru că există doi antecedenți posibili:

- τὴν γυναῖκα αὐτοῦ („soția lui”) — prima femeie
- ἄλλην („o altă [femeie]”) — a doua femeie

Ambele sunt la **feminin**, **singular**, **acuzativ** și apar în cadrul **aceleiași structuri de propoziție**, ceea ce face ca referința lui „αὐτήν” să fie gramatical ambiguă.

Traducere contextualizată

Ținând cont de ceea ce se citește în original, traducerea cea mai coerentă cu contextul istoric, lingvistic și doctrinar ar fi:

„Oricine își lasă soția (γυναῖκα) și se căsătorește cu alta — adică cu o altă γυναῖκα, o altă femeie care este deja soția cuiva — comite adulter pe/deasupra/înăuntrul/împreună cu (ἐπί) ea.”

Ideea este clară: bărbatul care își lasă soția legitimă și se unește cu o altă femeie care era deja soția altui bărbat (prin urmare, nu fecioară) **comite adulter cu această nouă femeie** — un suflet deja unit cu un alt bărbat.

Sensul adevărat al verbului „apolýō”

Cât despre ideea că Marcu 10:12 oferă sprijin biblic pentru un divorț legal inițiat de o femeie — și că ea s-ar putea astfel căsători cu un alt bărbat — aceasta este o interpretare anacronică, fără sprijin în contextul biblic original.

Mai întâi, pentru că chiar în acel verset Isus încheie fraza spunând că, dacă ea se unește cu un alt bărbat, cei doi comit adulter — **exact cum afirmă în Matei 5:32**. Dar, lingvistic, eroarea provine din sensul adevărat al verbului tradus drept „a divorța” în majoritatea Bibliilor: ἀπολύω (apolýō).

Traducerea ca „a divorța” reflectă obiceiuri moderne, însă în vremurile biblice ἀπολύω însemna pur și simplu: **a elibera, a lăsa, a dezlega, a alunga**, între alte acțiuni fizice sau relaționale. În uz biblic, ἀπολύω nu poartă o conotație legală — este un verb care exprimă despărțirea, fără a implica o acțiune juridică formală.

Cu alte cuvinte, Marcu 10:12 afirmă pur și simplu că, dacă o femeie își părăsește soțul și se unește cu un alt bărbat **în timp ce cel dintâi încă trăiește**, ea comite adulter — nu din pricina chestiunilor legale, ci pentru că încalcă un legământ care este încă în vigoare.

Concluzie

Lectura corectă a Marcu 10:11-12 păstrează coerența cu restul Scripturii, care distinge între fecioare și femei căsătorite, și evită introducerea unor doctrine noi pe baza unei singure fraze traduse deficitar.